

Mádl Ferenc: Örömmel és alázattal veszem mások sikereit Szegeddel ünnepelt az államfő

Szeged napjának megünneplésére érkezett szombaton a Tisza-parti városba Mádl Ferenc, a Magyar Köztársaság elnöke. Az államfő részt vett a képviselő-testület díszülésén, gratulált az elismerésben részesített szegedieknek, elbeszélgetett a testvérvárosok ide látogató vezetőivel. A nap folyamán A régiók és az euróregiók szerepe Magyarországon és Európában címmel előadást tartott a Szegedi Tudományegyetem, a Szegedi Akadémiai Bizottság és a városi önkormányzat által szervezett – a regionális fejlesztés kérdéseivel foglalkozó – tudományos tanácskozáson. Ezt követően adott interjút lapunknak.

– Elnök úr, ön több alkalommal is nagy szeretettel és lenyűgöző történelmi ismereteket felvonultatva beszélt Szegedről. Korábban volt-e valamilyen kapcsolata a Tisza-parti városal?

– Rengeteg szál fűz Szegedhez, sokat jártam itt korábban is, úgy is mint turista, s mint magyar állampolgár, aki szereti megismerni az országát, a hazáját. Két alkalmat azonban külön kiemelnék. Az egyik még kultuszminiszter koromban, az Antall-kormány tagjaként, a néhai miniszterelnök úr engem kért fel, hogy üdvözlöjsem a Szent-Györgyi Albert-emlék-ünnepség és tudományos konferencia résztvevőit. A másik egy szomorú alkalom volt, nevezetesen, amikor a Tiszát ért súlyos szennyezés kapcsán, nagyszabású tanácskozást tartottak Szegeden arról, hogy mit kell a folyó védelmében tenni. Ezen a rendezvényen én elnököltem, a hozzáértő szakemberek megtisztelő felkérése folytán.

– Szeged határvárosi jellege a múltban hátrányt, ma

Mádl Ferenc: Szeged régiós szerepe a demokratikus változások után jelentősen felértékelődött és felelősségteljesebbé is vált. (Fotó: Schmidt Andrea)

Mádl Ferenc jogász Bándon született 1931. január 29-én. Nős, egy gyermeke van. Tanulmányait a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemen végezte, majd az ELTE jogi karán tanult tovább. Később a Strasbourgi Nemzetközi Összehasonlító Jogi Karon

Életút

képezte tovább magát. A berkeleyi Kaliforniai Egyetem, a Münchener Egyetem, a Harvard, a Sacramento Egyetem vendégprofesszora. Tudományos munkái Magyarországon és külföldön egyaránt ismertek és

elismertek. A rendszerváltást követő első szabadon választott kormányban előbb tárca nélküli, majd kultuszminiszter, 1996-tól a Magyar Polgári Együttműködés Egyesületének elnöke. Tavaly augusztustól a Magyar Köztársaság elnöke.

– sokak szerint – kifejezett előnyt jelent. Ön hogyan vélekedik erről?

– Szeged városának rendkívül fontos szerepe van az országban, a tudomány, a kultúra, a felsőoktatás, a gazdaság területén egyaránt. Különösen a békés rendszerváltás utáni időszakban, amikor a határok légiesebbé váltak. Azok a körülmények, amelyek a határvárosok fejlődésének dinamikáját korábban fékeztek, ezek jórészt megszűntek. De immár az az igény is felmerült, hogy ezek a városok ne csak a kapu, hanem az erőteljesebb

együttműködés szerepét is betöltsék a régiókban. Szeged szerepe azáltal is felértékelődött, hogy ez a régió nem csak Csongrád megyére és Szegedre korlátozódik, hanem még két hazai és több határon túli megyére is. A Tisza-parti városnak meghatározó szerepe van az euroregionális fejlődésben, de a délszláv háború utáni biztonság és stabilitás megeremítésében is.

– A szegedi közgyűlés díszülésén felemelő és megható pillanatokat élhetünk át, amikor a testvérvárosok köszöntötték az

ünnepeltet, Szegedet. Ön hogyan értékeli a testvérvárosok szerepét a regionális együttműködésben?

– Az általános európai integrációs folyamat – amely a háború után megindult Nyugat-Európában, s amelynek most már Közép- és Kelet-Európa is részévé válik – alapvetése, hogy nem csak a nemzetek közötti gazdasági, kulturális és egyéb területeken való kapcsolatokat kell erősíteni, hanem a régiós fejlődést, s ezen belül a testvérvárosi együttműködést is. Megható volt a mai ünnepi alkalmon

látott, az emberi példákön keresztül érzékelhető kapcsolatok kiteljesedése is. Hangot adott ennek a szabadkai, a marosvásárhelyi, a temesvári polgármester is, méghozzá magyar nyelven.

– Ennek kapcsán kíváncsiok ide a kérdés: a készülő státustörvény, majd annak alkalmazása miként erősítheti az előbb tárgyalt régiós fejlesztési elképzeléseket?

– Ha a státustörvény üzenetét bölcsen és toleránsan, egyfajta történelmi szükségszerűségként fogjuk fel, úgy, hogy egy nemzet, amelynek nagyszámú tagja a határon kívül él, s nemzeti, magyar mi voltát jól, hátrányos megkülönböztetés nélkül szeretné megélni, akkor e jogszabály nem más, mint egy nemzet alapvető jogainak biztosítása, kifejezése. Méghozzá a nemzetközi együttműködésnek egy olyan sajátos formájában, amelyre a készülő törvény ad lehetőséget.

– Elnök úr, ön gyakran kifejezésre juttatja, hogy alázattal fordul a munka, a tudás, az emberi teljesítmények, az erkölcsi tartás iránt. A politikusok részéről ritkán hangzik el ilyen megfogalmazás...

– Az alázat szó belőlem bizonyára valami belső indítástól jön elő. Ez annak elismerése, hogy amit más tesz, azt megfelelően értékeljem, s a magam szerepét csak abban lássam, hogy ezt az értékelést őszintén megvalljam és eszerint segítsen az értékeket a maguk érvényesülésében. Nem alázlat ez, de én valóban a tudomány és az emberi teljesítmények tekintetében mindig érzek valami különleges tiszteletet, s ha tetszik, egyfajta alázattal nézek azokra, akik képesek ezeket a teljesítményeket létrehozni – mondott a lapunknak adott nyilatkozatában Mádl Ferenc, a Magyar Köztársaság elnöke.

Kisimre Ferenc

Himnusz

Az ünnep is csak akkor szép igazán, ha van méltósága, tartása. A megállapítás nem tőlem származik, hanem egy határon túli magyar embertől, aki részt vett szombaton a szegedi képviselő-testület díszülésén. Rá is kérdeztem azonmód, hogy a pár perccel korábban befejeződött ünnepi alkalom olyan volt-e? Igenlő választ adott, majd hozzátette: a Himnusz halálánál mindig könnybe lábad a szemem, pedig meglett férfiember létemre nem lenne szabad pityeregнем. Igaz, nem is szégyellem...

Hát igen. Ő ott, ahol él, magyarként, más dallamú himnusz hallgat egy-egy ünnepélyes alkalomkor. Mert egy bizonyos országnak az állampolgára, ez dukál neki. Eddig jószerevével mást nem is hallhatott, hiszen a magyar nemzeti imádság a többségi nemzetből – egyesek – azonnal nacionalistának, irredentának, sovinsztának bélyegezték. (Előfordult, hogy e fogalmak jelentésével, bizony, nem is voltak igazán tisztában...) Ma már könnyebb. Szabadabban lélegzik a határon túli magyar, itt is, ott is, de még mindig nem lehet bizonyos abban, hogy nemzeti mivoltát szabadon kifejezésre juttathatja-e vagy sem.

E gondolatokat csak azért osztom meg önnel, kedves Olvasó, mert számomra is felemelő volt az ünnepelés, ahogyan a város megemlékezett az 1719. május 21-én kelt királyi szabadalomlevél keltéről, arról a napról, amikor III. Károly király szabad királyi várossá nyilvánította Szegedet. Ez a történelem. Mi azonban a mában élünk, s ezért kelt örömet, elégedettséget bennünk a megemlékezés, ahogyan a város arra érdemesült polgárait ünnepeljük. Azokat, akik „letettek valamit az asztalra”: a díszpolgárt, a Pro urbe-díjasokat és a Szegedért Emlékérem viselőit. Ünnepeljük őket büszkén, méltósággal, tartással.

Himnusszal.

Kisimre Ferenc

Megyeprogram

Társadalmi, gazdasági és civil szervezetek észrevételeit, javaslatait várják a megye fejlődését célzó elképzelések végleges kidolgozásához. A munkaanyag a napokban készült el, amelyet vissza nem térítendő támogatással segített a Csongrád Megyei Területfejlesztési Tanács. A megbízói szerepet felvállaló megyei önkormányzat a Magyar Tudományos Akadémia Regionális Kutatóközpontja Alföldi Intézetét kérte fel a térség területfejlesztési programjának kidolgozására.

A megyei területfejlesztési programterv két munkarészből áll. Ezek egyike a területfejlesztés lényegi kérdéseit átfogó csomag. Hozzá

kapcsolódik a versenyképes ipari vállalkozások erősítéséről, új ipari termelőbázisok létrehozásának ösztönzéséről szóló operatív program.

A szakértői csoport a gazdaság megújulásának lehetőségei mellett javaslatokat fogalmazott meg a térség anyagi erőforrásainak összehangolására. Miután a lakosok érdekeit a program megvalósításban, a megyei önkormányzat területfejlesztési osztálya bízik abban hogy sokan eljuttatják hozzájuk véleményüket. A dokumentum az Interneten, a Csongrád Megyei Önkormányzat WEB oldalán: www.csongrad-megye.hu, területi tervezés címszó alatt található.

N. R. J.

Reklámszakmai délutánok

Mi köt össze egy hazai médiavállalkozást, egy szigorúan üzleti alapon működő neves szállodát, egy nonprofit érdekképviselőt és egy szakmai szövetséget, ráadásul vidéken? Május végétől mindezt meg tudhatják azok, aki ellátogatnak a Reklámszakmai délutánok elnevezésű, május végén induló programokra.

Ritkán adódik példa olyan összefogásra, amelynek célja az, hogy egy adott szakma képviselőit egyszerűen kötetlen klubozásra bízassák. Ezúttal ez történt: a Csongrád megyei kereskedelmi kamara reklámklubja kinötte magát, ám akik megszokták és megszerették a korábban is népszerű összejöveteleket, ezek után sem maradnak program nélkül. A Magyar Reklámszövetség rendezésében, a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, valamint lapunk kiadója a Délmagyarország Kft. támogatásával Reklámszakmai délutánok címmel ezek után is minden hónapban találkozhatnak a média, a marketing, és a reklám iránt érdeklődő szakemberek. Az eseményeknek

változatlanul a Hotel Novotel ad otthont.

A reklámmal a reklámért – ez a választott szlogenje a klubösszejöveteleknek – mondja Volford László, a rendezvények koordinátora – hiszen a célunk az, hogy mind elméleti szinten, mind a gyakorlatban használható, friss ismereteket nyújtsunk a vidéken élő szakemberek számára. Az eseménysorozat következő programja május 24-én, csütörtökön délután két órakor kezdődik. elsőként Fazekas Il-dikó, az önszabályozó reklámtestület főtitkára tart előadást, témája etikai kérdéseket feszeget, „Meddig mehet el a reklám?” – címmel. Vendégként lesz jelen Kövesdi Gyula reklámszakértő, a Magyar Reklámszövetség szemiotika (jel-tan) szakértője is, aki egyebek mellett a kódolás művészetéről, a jelképek helyes használatáról beszél majd. A program harmadik előadása már gyakorlati kérdéseket taglal: Martin-Kovács Miklós, a Webigen Rt. vezérigazgató-helyettese „Új média – új kommunikáció” címmel a reklám internetes és elektronikus jövőjét vetíti előre.

O. K. K.

Szabó: A magyar katona az államalapítás pillanatától védte Európát Emlékműavatás Ópusztaszeren

Húsz busszal és több tucat személyautóval érkeztek a katonacsalládok az ország számos pontjáról Ópusztaszerre. A nemzeti történeti emlékpark adott otthon a katonacsalládok találkozójának a magyar honvédelem napján. A szombat délelőtti emlékműavatással, a díszszabad fölvonulásával telt, a délután pedig az önfel-lelt szórakozásé volt.

Ennyi egyenruhást talán még sohasem láthattak az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkba rendszeresen kilátogatók, mint szombaton. A magyar honvédelem napján a katonacsalládok találkozóját rendezték meg a parkban.

Elsőként a tamburmajjossal az élén zenekar vonult fel az emlékmű előtt várakozó több száz vendég előtt. A díszszabad és a történelmi zászlókat vívók megérkezése után Szabó János honvédelmi miniszter és Fodor Lajos vezérezredes is elfoglalta helyét.

– Az elmúlt ezer év során a hazáját védő magyar katona elévülhetetlen érdemeket szerzett, történelmünk a katonai helytállás, a hazájáért vérét

A honvédelmi miniszter, Szabó János avatta fel az emlékművet.

(Fotó: Schmidt Andrea)

hullat, életét is áldozó magyar katona történelme is egyben – jelentette ki Szabó János, majd így folytatta: – A ma-

gyar katona az államalapítás első perceitől kezdve Európa érdekeit is védte. Politikai, diplomáciai, gazdasági sikereink

mellett ennek is köszönhető, hogy hazánk a NATO tagja – hangsúlyozta.

A miniszter kifejtette: min-

dezek indokolták tették a magyar katona ezeréves helytállását megőrző emlékmű állítását.

Gyurcsák Ferenc Munkácsy-díjas szobrászművész alkotását körbefogó trikolórt Szabó János miniszter vágta át. A kardokat tartó kezeket ábrázoló szobrot három felekezethez tartozó tábori lelkész is megáldotta. A katolikus, a református és a protestáns egyházak egyaránt imádkozott a magyar honvédekért. A későbbiekben a miniszter és a vezérezredes is ást fogott, és emlékfát ültettek.

Késő délutánig számos program várta az ünneplő katonákat és családtagjaikat. A színpadon egymást váltották a különféle együttesek. A Honvéd és a Budapest Táncegyüttes gálája után mazsoretteknek, fúvósoknak, illetve citerásoknak tapsolhattak a megjelentek.

Korhú egyenruhákba bújt hagyományörzőket is láthattak a nagyérdemű, majd honfoglalás kori, középkori és első világháborús fegyverekkel ismerkedhettek meg a jelenlévők.

K. T.